

Eingin kvinna var við í fyrstu leikunum í 1896, tí de Coubertin helt, at tað hvørki hevði verið »praktiskt, áhugavert, estetiskt ella rætt« at havt kvinnur við.

Eddie Eagan (avmyndaður á frímerki) úr USA er einasti persónur, sum hevur vunnið gull í bæði summar- og vetrarleikum. Hann vann gull í nevaleiki í Antwerpen í 1920 og gull í 1932 í Lake Placid í liðkappingini í bob-sledu.

Einki er sum OL

– Tað gongur øgiliga væl við venjingini, sum higartil hevur víst, at vit eru á rættari kós, nú OL spakuliga nærkast í hvørjum, sigur Pál Joensen, ið av øllum alvi roynir at fokusera upp á svimjingina, tí hann veit, at olympisku summarleikirnir eru ikki sum aðrar kappingar, hann áður hevur roynt

Seinnu árin hevur Pál Joensen verið avgjørt heitasta føroyska ítróttar-navnið, og øll tjóðin hevur fylgt við, hvussu honum hevur gingist við svimjingini. Tað hevur ikki altíð staðið øllum øðrum so greitt, hvat Pál ætlaði sær, men við árunum hevur hann verið so miðvisur og íðin, at nú finst valla tað mansbarn í Føroyum, ið ikki kennist við unga vágbingin og hansara djørvu ítróttarligu mál.

Fyrstu ferð, nakað sást til navnið Pál Joensen í føroysku fjølmiðlunum, var í september í 2002, tá hann á VS-stevnuni í Vági fyrri tey seks til tólv ára gomlu fekk eitt triðja pláss í 100 metra frísvimjing hjá dreingjum.

Í Sosialinum frá 17. september kann lesast, at tveir fuglfirðingar, Pauli Ø. Mohr og Svein Magnason, endaðu framman fyrri tann tá ellivu ára gamla Pál, ið nú á døgum í kappingunum bara hendinga ferð sær nakran framman fyrri seg...

Nú tað stundar til OL í London, er Pál staddur í Rijeka í Kroatia, har umstøðurnar eru sera góðar at leggja síðstu hond á fyrireikingarnar, áðrenn kósin sunnudagin 22. juli verður sett ímóti London, har leikirnir verða settir friggjadagin 27. juli og síðani halda fram næstu tvær vikurnar.

Mest burturúr sjálvur

Pál sigur, at teir fyrstu dagarnir í Kroatia vóru eitt sindur tungir, tí neyðugt var at venja seg við hitan og annars at fáa ymiskt upp á pláss. Men síðani gongd er komin á venjingina, hevur tað gingið sum fótur í hosu:

– Í veruleikanum havi eg svomið intensivt síðani februar mánað, og eg føli, at tað nú er nógv lættari hjá mær at svimja skjótt. Hjá mær ræður um at hava neyðuga úthaldni, og venjingin hevur higartil víst, at tað skuldi hildið, sigur Pál, sum spakuliga hevur vant seg við øðrvísi venjingina.

Hann viðgongur, at tað slett ikki er hansara sterka síða at svimja styttru teinarnar, so tað er nýtt. Men samstundis staðfestir hann, at tað gongur rætta vegin, tí hann roynir at gera tingini so væl, sum hann kann, og at hann nú hevur vant meg við tað, sjálvt um tað var øgiliga strævið í byrjanini.

– Alt hitt hevur verið eitt slag av inngangi til hetta, sum eg nú eri í gongd við, og so er bara at vóna, at eg ikki pressi meg sjálvan ov nógv. Hetta skal læra meg, hvussu eg skal gera og hvussu eg skal klára meg í elituni. Tí kann tað onkuntíð eisini kennast sum eitt trýst, men eg royni at lata vera við at hugsa um tað, sigur Pál, ið heldur størsta trýstið koma frá sær sjálvum.

Vit ynskja Pál Joensen **góða eydnu við OL luttøkuni** í London í summar

trygging.fo

TRYGGINGARFELAGIÐ
FØROYAR

